

Boże, coś Polskę

słowa: Alojzy Feliński
muzyka: Jan Kaszewski

Moderato

Bo - że, coś Pol - skę przez tak lic - ze - ne wie - ki o - ta - czal blask - iem po - tę - gi i chwa - ły.
Coś ją o - ta - czal tar - czą swej o - pie - ki od nie - szczę - ście, któ - re przy - gnę - bić ją mia - ły. przed Two - je o - lta - rze
za - no - sim bła - ga - nie. Oj - czy - zne wol - na pa - nie - bo - go - sław Pa - nie!

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki
Otaczał blaskiem potęgi i chwały,
Coś ją otaczał tarczą swej opieki
Od nieszczęść, które przygnębić ją miały,
Przed Twoje ołtarze zanosim błaganie: } *bis*
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

Ty, któryś potem tknięty jej upadkiem
Wspierał walczących za najświętszą sprawę
I chcąc świat cały mieć jej męstwa
świadczyłem,
W nieszczęściach samych pomnażał
jej sławę,
Przed Twoje ołtarze zanosim błaganie: } *bis*
Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!

„Hymn Królestwa Polskiego w pierwszą rocznicę jego powstania wojsku polskiemu do śpiewu przez Wodza Naczelnego podany” – tak brzmiał pierwotny tytuł powyższego hymnu, napisanego w 1816 roku przez Alojzego Felińskiego. Pierwsza wersja była pochwałą cara Aleksandra I. Jeden z fragmentów brzmi nawet:

*Ty, coś na koniec nowymi ją cudy
Wskrzesał i sławne z klęsk wzajemnych w boju
Połączył z sobą dwa braterskie ludy
Pod jedno berło. Anioł Pokoju.
Przed Twoje ołtarze zanosim błaganie
Nasze Króla, zachowaj nam, Panie!*

*Wróć naszej Polsce świetność starożytną
I spraw, niech odtąd szczęśliwą zostanie,
Niech zjednoczone dwa narody kwitną
I błogosławią jego panowanie.
Przed Twoje ołtarze...*

gdzie „dwa braterskie ludy” to Rosjanie i Polacy, a „Anioł Pokoju” to car Aleksander I – władca Królestwa Polskiego, którego (jak w rosyjskim hymnie) Bóg miał zachować. Autorem muzyki jest Jan Kaszewski.

Następnie pieśń stała się probierzem nastrojów niepodległościowych. Śpiewano bowiem „Ojczyznę wolną pobłogosław, Panie!” lub w czasach ucisku, gdy Karol Nowakowski po raz pierwszy w 1861 roku podczas manifestacji zaintonował: „Racz nam wrócić, Panie!”. Powyższe przykłady zwrotek – to tylko skromny ich wybór.

Mazurek Dąbrowskiego

Józef Wybicki

Mazur

Jesz - cze Pol - ska nie zgi - nę - ła, kie - dy my ży - je - my. Co nam ob - ca
 prze - moe wzię - ła, sza - błą od - bie - rze - my. Marsz, marsz Da - brow - ski,
 z zie - mi włos -kiej do Pol -ski, za two -im prze - wo - dem zła - czym się z na - ro - dem.

Jeszcze Polska nie zginęła,
 Kiedy my żyjemy.
 Co nam obca przemoc wzięła,
 Szablą odbierzemy.

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski
 Z ziemi włoskiej do Polski,
 Za twoim przewodem
 Złączym się z narodem. } *bis*

Przejdziem Wisłę, przejdziem Wartę,
 Będziem Polakami.
 Dał nam przykład Bonaparte,
 Jak zwyciężać mamy!

Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Jak Czarniecki do Poznania
 Po szwedzkim zaborze,
 Dla Ojczyzny ratowania
 Wrócim się przez morze!
Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Już tam ojciec do swej Basi
 Mówi zapłakany:
 Słuchaj jeno, pono nasi
 Biją w tarabany!
Ref. Marsz, marsz Dąbrowski...

Po trzecim rozbiore Polski patrioci uwierzyli w szczęśliwą gwiazdę i dobre intencje Napoleona wobec Polski. Dyrektoriat francuski w 1797 roku zezwolił na sformowanie Legionów Polskich we Włoszech pod dowództwem gen. Dąbrowskiego. Józef Wybicki, układając piosenkę legionistów w 1798 roku, nie mógł podejrzewać, że stanie się ona (oficjalnie od 28 kwietnia 1927 roku) hymnem narodowym. Fakt ten stwierdza również obecna Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Podajemy aktualną wersję.